

konferencen og generalforsamlingen. Han nævnte bl. a., at der som følge af konferencens anbefaling om, at generalsekretæren skulle nedsætte en lille gruppe af eksperter til at formulere forslag til en langsigtet strategi for UNIDO's virksomhed, var indledt konsultationer med en række regeringer om gruppens sammensætning. Afslutningsvis udtrykte eksekutivdirektøren beklagelse over at den finansielle støtte, der kanaliseredes til UNIDO gennem UNDP, langt fra var tilstrækkelig.

II. Debatten.

Udviklingslandene understregede, at en hurtig industriel udvikling indgik som et betydningsfuldt element i deres økonomiske udvikling og fremhævede, at UNIDO kunne yde sit værdifulde bidrag hertil. Nogle udviklingslande udtalte, at UNIDO's muligheder ville blive fremmet, dersom organisationen fik en mere selvstændig stilling i forhold til FN; man så således gerne, at UNIDO fik status som særorganisation. Mange udviklingslande udtalte ønske om, at industrilandene i øget udstrækning ville yde finansielle bidrag direkte til UNIDO.

I et dansk indlæg udtryktes der tilfredshed med beretningen fra UNIDO-konferencen og glæde over, at 106 lande under denne havde kunnet nå til enighed om et betydeligt antal emner. Særligt fremhævedes konferencens anbefaling af, at UNIDO i øget omfang skulle fremme industrier med stor spredningseffekt, og at UNIDO skulle være opmærksom på følgerne af industriel forurening. Det udtaltes, at UNIDO bedst ville kunne fremme udviklingslandenes industrialisering ved at skabe kontakt mellem industrier og finansieringsinstitutioner i udviklingslandene og de udviklede lande. Man ville herved fremme overførsel af „know-how“ og kapital i et omfang, der langt ville overgå, hvad der var muligt indenfor rammerne af UNIDO's operationelle virksomhed. I denne sammenhæng udtryktes der glæde over, at Danmark i juli 1971 havde været vært for et UNIDO-møde om samarbejde mellem institutioner for finansiering af industriel virksomhed. Afslutningsvis udtaltes der håb om, at medlemmerne ville undlade at genåbne debatten om de problemer — ikke mindst af organisatorisk art — der var behandlet i den un-

der UNIDO-konferencen vedtagne resolution, selvom denne som et kompromis naturligvis ikke var fuldt tilfredsstillende for alle lande.

Også de øvrige vestlige lande udtrykte i det store og hele tilfredshed med resultatet af UNIDO-konferencen, som de fandt var et frugtbart udgangspunkt for en effektivisering af UNIDO's virksomhed. Ligesom under konferencen udtalte en række vestlande forbehold overfor tanken om at give UNIDO en mere selvstændig stilling. Industrilandene fastholdt iøvrigt deres hidtidige standpunkt, hvorefter UNIDO's aktiviteter i hovedsagen bør finansieres gennem UNDP.

III. Resolutionerne.

1. Det første resolutionsforslag, der blev fremlagt af Brasilien, Chile, Peru, Philippinerne og Venezuela omhandlede rapporten fra UNIDO-konferencen. I forslaget hovedbestemmelse endosseredes den under konferencen vedtagne konsensusresolution, der indeholder retningslinier for UNIDO's virksomhed på længere sigt.

Debatten herom afslørede stærke meningsforskelle med hensyn til en paragraf i konsensusteksten, hvorefter det anbefales generalforsamlingen at bemyndige UNIDO's styrelsesråd til at gennemgå og overvåge UNIDO-sekretariatets opbygning med henblik på at øge organisationens effektivitet. I rapporten er der til paragraffen knyttet en fodnote, hvori anføres, at Elfenbenskysten, Libanon, Mali og Nigeria havde forlangt paragraffen strøget, medens de øvrige afrikanske og nogle asiatiske lande havde forbeholdt sig deres stilling til paragraffen.

En række af disse lande påpegede denne inkonsekvens og krævede på dette grundlag paragraffen fjernet fra konsensusteksten og overført til en anden del af rapporten, der indeholder forskellige gruppensynspunkter, der ikke kunne samle enstemmig tilslutning.

Eksekutivdirektøren udtalte herefter, at der i lyset af den fejl, der her var påpeget, ville blive udsendt en korrigeret udgave af rapporten, hvorpå Sverige og senere en række andre vestlige lande herunder Australien erklærede, at rapportens uklare formulering på dette punkt var et led i det indgåede kompromis, og at man derfor ikke